

عنوان مقاله:

کارکردهای دادرسی عادلانه در پیشگیری از بزه دیدگی ثانویه کودکان و نوجوانان

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و حقوق کودک در جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمدرضا ونکی - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، گناوه

منصوره حسینی - مدرس دانشگاه پیام نور، بوشهر

خلاصه مقاله:

وقتی صحبت از کارکردهای یک دادرسی عادلانه می کنیم نه تنها نگاه ها متوجه سیاست های جنایی تقنینی است بلکه موضوع متوجه عمل گرایی و واقع گرایی در حوزه عمل نیز می باشد. پیشگیری همیشه کم هزینه تر و کارا تر از درمان بوده است. پیشگیری می تواند به صورت اولین و قبل از هرگونه بزه دیدگی، به صورت موثر ظاهر گردد یا در قالب پیشگیری دومین؛ جایی که یک کودک یا نوجوان یک بار قربانی بزه شده است. در چنین وضعیتی تلاش ها در این سمت و سو هدفگذاری می شوند که این شخص دیگر بار به صورت مکرر بزه دیده نشود و یا آسیب های ناشی از بزه دیدگی در نتیجه رفتارهای غیر تخصصی و غیر علمی کلیه مرتبطین با شخص بزه دیده عمق نیافته و تا جای ممکن کاهش یابد. یکی از ابزارهای کارا و بنیادین پیرامون این موضوع در گرو ترسیم یک سیاست جنایی مشارکتی تقنینی است. جایی که قانون گذار با پیش بینی ساز و کارهای مورد نیاز تمامی اعضای هیئت اجتماع را درگیر و دغدغه مند نهادهای پیشگیری از جرم مینماید. نهادهایی هم چون پلیس اطفال و نوجوانان، بهزیستی، آموزش و پرورش، نهادهای قضایی، وزارت مربوط به امور پزشکی و حتی صدا و سیما از جمله نهاد هایی هستند که به صورت مستقیم در قوانین جاری ایران دارای وظایف کاملاً مشخص و هدفمند در مسیر پیشگیری دومین از بزه دیدگی دومین کودکان و نوجوانان می باشند. نهادهایی که بررسی وظایف آن ها در شناخت نقاط ضعف و قوت و مرتفع نمودن نواقص احتمالی حائز اهمیت می تواند باشد.

کلمات کلیدی:

دادرسی عادلانه، پیشگیری، کودک و نوجوان، بزه دیده دومین، سیاست جنایی مشارکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1674662>

